

خطرپذیری عوامل زیست محیطی در دو فرودگاه شهر تهران با استفاده از اندازه گیری شاخص نمره دهی ریسک

علی منصور خاکی، استاد دانشگاه علم و صنعت ایران گروه مهندسی عمران¹
امیر اسماعیل فروهید، دانشجوی دکتری مهندسی عمران - راه و ترابری دانشگاه علم و صنعت ایران²

¹ ali_mkhaki@iust.ac.ir

² amiresmaelf@yahoo.com 09122784316

چکیده

یکی از ضروری ترین و اصلی ترین مراحل برای افزایش سطح ایمنی در فرودگاهها ارزیابی ریسک خطرات زیست محیطی است. این خطرات ممکن است در اثر خطاهای انسانی یا نقص تجهیزات بوجود آیند. ارزیابی ریسک فرآیند کلی تخمین میزان ریسک و تصمیم گیری در خصوص قابل پذیرش بودن آن میباشد. آلودگی های زیست محیطی فرودگاه در جوامع و مناطق اطراف آن مشکلات جدی را برای صنعت هوانوردی و کاربری های مسکونی اطراف آن ایجاد کرده است. در این تحلیل تلاش بر این است که بتوان با بررسی تاثیر آلودگی های زیست محیطی با استفاده از ارزیابی مدیریت ریسک و اندازه گیری شاخص RPN (نمره اولویت ریسک) در مورد عوامل مهم زیست محیطی در دو فرودگاه شهر تهران بتوان عوامل تاثیرگذار را بررسی کرد و در نواحی اطراف آن برای کاهش و تعیین میزان تأثیرگذاری آن راهکارهایی ارائه شود. در این حالت دو مورد از فرودگاه های شهر تهران را در نظر گرفته و نمونه های از اثرات زیست محیطی را از نظر میزان نمره دهی در شاخص ریسک بدست آمده از فرودگاه مورد بررسی قرار داده و این نتیجه از بررسی ها بدست آمد که آلودگی صوتی از نظر شاخص مورد بررسی بیشتر از دیگر عوامل زیست محیطی باید در نظر گرفته شود و راهکاری برای کاهش آن ارائه می گردد.

کلمات کلیدی: سطح ایمنی، خطرات، نمره اولویت ریسک، محیط زیست.